

lige Autoriteter, altsaa det er for Alneenheden ikke meget farligt. Der er to Arter Papir, som inden en vis Tid skulle indleveres i Retten eller være udsatte for den af mig nævnte ganske ringe Bøde; men saavidt jeg har kunnet erfare, er ingen saadan i meget lang Tid idvint. Det er Leiecontracter paa Landet og i Byen, hvoraf det ene Slags skal indleveres inden 3 Maaneder og den anden Slags inden 6 Maaneder efter Udstedelsen; det behøver man forøvrigt ikke at paahyde ved Lov; thi disse Documenter ere i flere Tilfælde ikke gylbige, naar de ikke ere thinglæste, og derfor sørger Vedkommende nok for at faae dem thinglæste og altsaa belagte med stemplet Papir.

Tscherning: Dette vil ikke forhindre nogen som helst Contract fra at blive oprettet, derom er der aldeles ikke Spørgsmaal; men jeg vil gjøre det klart, at man i denne Stempellov heelt igjennem har haandhaevdet en Tilfældighedsafgift istedetfor en efter Formueforholdene vel ordnet Afgift; og det vil jeg vedblive at gjøre ved paa enkelte Steder, hvor det træder meest slaaende frem, selv om det er i mindre bethdelige Ting, at angribe Forslaget, thi det er mig om at gjøre, at det skal blive klart, at man med Hensyn til Stempellovens Forandring er gaaet en ganske anden Vej end den, der i det Hele har været antydet, naar man i dette Thing har flaget over den nuværende Stempellovs Tryk. Det er det, jeg vil gjøre klart, at man giver et heelt forandret Grundlag for denne Skats Vedbliven; der er ganske vist udarbejdet et Project, som vistnok indeholder nogen Forbedring af det Bestaaende — men det er grundfaalt i sit inderste Væsen.

Ordføreren: De Bemærkninger, vi have hørt af den ærede Rigsdagsmand for Holbæk Amts 2den Valgkreds (Tscherning), forekommer mig ikke at høre hjemme ved anden Behandling, hvor de enkelte Paragrapher skulle forhandles; de høre hjemme ved første Behandling og maaskee ved tredje Behandling, og jeg skal derfor ikke opholde det ærede Thing med at inoðegaae dem. Det var isvrigt kun nogle Bemærkninger, jeg vil tillade mig ligeoverfor den ærede Rigsdagsmand for

Sorø Amts 2den Valgkreds (Alberti). Han sagde, at 84 p.s. Stempelpapir var den høieste Stempelafgift, naar en Fæstecontract oprettedes; her er imidlertid en Feiltagelse tilstede, idet for det Første Fæstebrevet skal udstedes i 2 Exemplarer. Men naar dernæst den ærede Rigsdagsmand har sagt, at han kun havde havt de nugældende Bestemmelser for Die, og at han ikke havde kunnet tage Hensyn til muligt senere udkomne Love, saa skal jeg erindre om, at jeg ogsaa kun har havt de nu gældende Lovbestemmelser for Die, nemlig Forordningen af 3die December 1828 og Forordningen af 8de Februar 1810, hvilken sidste Lov paahyder en Afgift af 1 Rd. for hver Tønde Hartkorn ved Fæsteforandring. Men iøvrigt troer jeg ikke, at det kan gaae an, naar Regjeringen forelægger flere Love, der udtrykkelig ere satte i Forbindelse med hinanden, da ved Behandlingen af den ene Lov at afsee fra, hvad der staaer i den anden Lov. Dersom vi f. Ex. ikke havde Udsigt til at faae Loven om Forhøielse af Arveafgiften, der er sat i Forbindelse med Stempeloven, da er det vel muligt, at flere ærede Medlemmer kunde have stor Betænkelse ved at gaae ind paa Stempeloven, fordi det vilde medføre en Afgang i Statskassens Indtægter af 200,000 à 300,000 Rd. efter en calculatørrisik Beregning. Jeg siger, at det var muligt, at flere vilde have Betænkelse ved at gaae ind paa Stempeloven, dersom ikke den ærede Minister i Forbindelse dermed havde forelagt en Lov om en Forhøielse af Arveafgifterne, en Lov af den Bestaenhed, at den formeentlig tildeels vilde erstatte det Tab for Finantferne, Stempeloven vil medføre. Endnu skal jeg med den ærede Formands Tilladelse henvise de ærede Medlemmer til Udkastets § 40, der vel ikke ligger for, men af den ærede Rigsdagsmand for Sorø Amts 2den Valgkreds (Alberti) er indbraget under Discussionen; han udtalte nemlig, at Lovkastet der gjorde sig skyldig i en Ubillighed i Sammenligning med det Tidligere, og at man der fordrede en høj Stempelafgift ikke blot for Fæstebreve, men ogsaa for Fæstecontracter. Det hedder imidlertid i Slutningen af § 40, at „paa samme Maade“ — d. v. s. paa den i Paragraphen ovenfor angivne Maade — „blive ogsaa Fæste-